

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 262/2025-21

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou Mgr. Evou Braxatorisovou, Trenčianska 17, Bratislava, proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 10Co/136/2019-366 z 24. februára 2022 a proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/7/2023 z 25. septembra 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu v elektronickej podobe bez autorizácie 24. februára 2025, dodatočne podanou osobne na detašovanom pracovisku ústavného súdu v listinnej podobe 5. marca 2025, domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) označeným uznesením najvyššieho súdu o odmietnutí dovolania sťažovateľky, alternatívne označeným rozsudkom krajského súdu vydaným v civilnom sporovom konaní sťažovateľky, ktoré navrhuje zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie. Súčasne požaduje priznať náhradu trov konania.

2. Žalobca ako vlastník a prevádzkovateľ rekreačného zariadenia – [REDAKOVANÉ] (ďalej len „chata“) – sa žalobou doručенou Okresnému súdu Bratislava IV 30. októbra 2015 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej sťažovateľke povinnosť odstrániť písomné recenzie chaty z webových stránok (google.sk, ubytovanienaslovensku.sk). Zároveň žiadal, aby sa sťažovateľka na daných webových stránkach ospravedlnila za zverejnenie nepravdivej a expresívnej recenzie. Sťažovateľka sa vzájomnou žalobou domáhala zaplataenia finančného zadostučinenia 600 eur z dôvodu porušenia jej spotrebiteľských práv vyplývajúcich zo zákona

č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“)

3. Okresný súd rozsudkom č. k. 9C/511/2015-231 zo 6. augusta 2018 v celom rozsahu žalobe žalobcu vyhovel, konanie sčasti o vzájomnej žalobe sťažovateľky zastavil a vo zvyšnej časti vzájomnú žalobu sťažovateľky zamietol.

4. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu sťažovateľka podala odvolanie. Krajský súd napadnutým rozsudkom z 24. februára 2022 rozsudok okresného súdu vo vyhovujúcej časti zmenil a žalobu žalobcu zamietol, v časti o zamietnutí vzájomnej žaloby rozsudok okresného súdu potvrdil, v časti o zastavení konania o vzájomnej žalobe rozsudok okresného súdu odmietol a žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania.

4.1. V časti uloženej povinnosti (i) odstrániť z webovej stránky google.sk písomnú recenziu sťažovateľky a (ii) ospravedlniť sa na danej webovej stránke (v znení požadovanom žalobcom) odvolací súd prijal záver, že recenzie sťažovateľky, ktorou hodnotila svoj pobyt v chate, popísala svoju skúsenosť, vyjadrila nespokojnosť s poskytnutými službami, nie je spôsobilá zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti žalobcu. Z tohto dôvodu odvolací súd považoval žalobu žalobcu v tejto časti za nedôvodnú.

4.2. Pokiaľ ide o vzájomnú žalobu sťažovateľky založenú na tvrdení, že žalobca porušil jej spotrebiteľské práva, odvolací súd vyhodnotil námietky sťažovateľky za nedôvodné. V zhode s právnym záverom súdu prvej inštancie konštatoval, že sťažovateľka neuniesla na svoje tvrdenia o porušení jej spotrebiteľských práv dôkazné bremeno a žiadnym relevantným spôsobom ich nepreukázala.

5. Sťažovateľka podala proti rozsudku odvolacieho súdu dovolanie z dôvodu väd zmätočnosti podľa § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP, ktoré najvyšší súd napadnutým uznesením odmietol podľa § 447 písm. c) a f) CSP.

II.

Argumentácia sťažovateľky

6. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka namieta nesprávnosť súdnej argumentácie o neunesení dôkazného bremena vo vzťahu k tvrdeniam sťažovateľky o preukazovaní podania reklamácie. Tvrdí, že ani jeden z konajúcich súdov nezohľadnil jej argument, že žalobca vytknuté vady služieb neevidoval, neriešil a tým porušil spotrebiteľské práva, pričom jeho nečinnosť nie je možné objektívne preukázať iným dôkazom. Porušenie zásad spravodlivého súdneho procesu sťažovateľka vidí v nedostatočnom odôvodnení napadnutých rozhodnutí.

7. Osobitne odvolaciemu súdu vytýka, že argumentácia týkajúca sa porušenia povinnosti žalobcu a jej práv ako spotrebiteľky podľa zákona č. 250/2007 Z. z. (poskytovanie služieb nie v bežnej kvalite, konanie v rozpore s dobrými mravmi, zákaz upierania práv spotrebiteľovi) zostali bez odpovede. K porušeniu povinnosti prijať reklamáciu vyhodnotil dokazovanie tak, že vybočil z postupu, ktorý by mal oporu v zásadách hodnotenia dôkazov a v obsahu spisu. Vyžadoval od sťažovateľky dôkazy, ktoré preukazujú iné než žalované skutočnosti či bezdôvodne a nelogicky stotožňovali znalosti právnej zástupkyne so samotnou sťažovateľkou a z tohto dôvodu odvodzovali,

ako mala postupovať pri uplatňovaní svojich práv. Tieto vady nenapravil ani dovolací súd, ktorý označil takéto odôvodnenie za dostatočné a logicky nerozporné.

8. Sťažovateľka namieta aj to, že sa odvolací súd a dovolací súd nevysporiadali ústavne konformným spôsobom s otázkou náhrady trov konania, ktoré nepriznali sťažovateľke ani v čiastočnom rozsahu, napriek úspechu základného predmetu a príčiny vzniku sporu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka porušenia práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) nedostatočne odôvodnenými rozhodnutiami krajského súdu a najvyššieho súdu v právnej veci sťažovateľky.

10. Ústavný súd sa v rámci predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti najskôr zaoberal tým, či má právomoc preskúmať obidva napadnuté rozhodnutia všeobecných súdov. Vo vzťahu k porušeniu práv sťažovateľky rozsudkom krajského súdu uvádza, že z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústavná ochrana poskytovaná ústavným súdom je postavená na princípe subsidiarity. Proti napadnutému rozsudku krajského súdu sťažovateľka mohla podať dovolanie (čo aj využila), o ktorom najvyšší súd rozhodol napadnutým uznesením. Právomoc najvyššieho súdu rozhodnúť o dovolaní sťažovateľky v danom prípade vylučuje právomoc ústavného súdu rozhodnúť o ústavnej sťažnosti proti rozsudku krajského súdu. Vzhľadom na uvedené bolo potrebné jej sťažnosť v časti proti namietanému rozsudku krajského súdu odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) pre nedostatok právomoci ústavného súdu.

11. Ústavný súd v ďalšom procese prípravy predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti dopytom na Mestskom súde Bratislava IV postupom podľa § 60 ods. 2 zákona o ústavnom súde zistil, že ústavnou sťažnosťou napadnuté uznesenie najvyššieho súdu nadobudlo právoplatnosť 23. novembra 2024 (doručené právnej zástupkyňi sťažovateľky 23. novembra 2024). Na základe § 62 zákona o ústavnom súde použiteľného § 121 ods. 3 CSP začala plynúť lehota dvoch mesiacov na podanie ústavnej sťažnosti, ktorá uplynula 23. januára 2025. Keďže ústavná sťažnosť bola podaná elektronicky bez autorizácie 24. februára 2025 (doplnená 5. marca 2025 v listinnej podobe), je podaná po uplynutí lehoty podľa § 124 zákona o ústavnom súde, a preto bola ako oneskorene podaná podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 23. apríla 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu